Încă un maestru care revine acasă

(Grigore Constantinescu – 10 octombrie 2006)

Laureat cu Premiul I la Concursul Internațional „George Enescu" din 1970, solist al Operei bucureștene timp de un deceniu, basul George Emil Crăsnaru a realizat o importantă carieră internațională după 1980, având drept reper scenele operelor germane din Wiesbaden, Bonn și Saarbrücken.

După două decenii și jumătate, trăim bucuria de a-l reasculta în recitalul de la Ateneul Român, căutând, fără efort, să regăsesc mirajul vocii sale încărcate de personalitate și expresie. Un program complex, cu patru nume mari ale muzicii de concert – Mozart, Schumann, Enescu, Ibert – dezvăluie bogata cultură stilistică a acestui mare cântăreț, atâta vreme absent din viața muzicală românească. O veritabilă reîntâlnire de suflet, realizată de George Crăsnaru în compania prețioasă a pianistului Nicolae Licareț.

Am ales cele mai impresionante momente, capabile a se grava în memoria melomanului. „Liederkeris op.24" de Schumann, cu versurile lui Heine, se remarcă prin intensitatea lirismului în arcada de sentimente a imaginilor poetice devenite și mai romantice prin muzică și glas; Cele „Șapte cântece pe versurile lui Clement Marot" de Enescu conving prin teatralitatea discretă, eleganța pronunției și adevărul de sentiment al imaginii cântate; ultimul din cântecele lui Ibert pentru Don Quichotte devine o pecete a artei lui George Crăsnaru, în egală măsură valabil ca interpret de concert sau operă. Naturalețea discursului, iubirea pentru cei cărora le dăruie trăirile sale s-au reconfirmat în cele două bisuri – cel al nostalgiei pentru acasă, „Pe cărare sub un brad" de Kiriac, cel al subtilei arte romantice, „Cei doi grenadiri" de Schumann.

L-am regăsit în această serată de muzică a Ateneului pe cel atât de mult iubit de publicul nostru, înțelegând că, de fapt, nu ne-a părăsit de bună voie, niciodată.